1791
b.r. ~~(1789)~~

Żuchowski ks. Marcin

Bonorum civium, amantium patriae ... &c. Felici Paulo Turski principem regni episcopatum ascendenti.
Dobrych obywateli .... &c F. P. Turski &c.

DOBRYCH. OBYWATELOW.

KOCHAIĄCYCH. OYCZYZNĘ. Y KOSCIOŁ. SWIĘTY. PRAŁATOW.

WYSOKIEMU. XIĄZĘCIU.

FELIXOWI. PAWŁOWI. ROGALI.

T U R S K I E M U.

ZNAKOMITEGO. ORDERU. ORŁA. BIAŁEGO. KAWALEROWI.

NA NAYPRZEDNIEYSZE. W KROLESTWIE. POLSKIM.

BISKUPSTWO. KRAKOWSKIE.

TUDZIESZ NA XIĘSTWO. SIEWIERSKIE.

WIEZDZAIĄCEMU.

X. C. Marcin. Zuchowski.

Kanonik. Jerozolymski.

WIERSZ. STOSOWNY.

SCIELE. POD NOGI.

z Galicyi.

W porządku rzeczy należących do ludzi, zacnieyszego nic niemasz, iako bydź dobrze zasłużonym u wszystkich.

Cicero do Planc.

Pobożność tobie naprzod niech kadzidła pali:
Purpura tuż, y wszelka niech cię godność chwali.

Martialis w Księd. IIX. w Wierszu VIII. do Janusa

WIERSZ KROTKI.

Zwycięstw niezmiernych laurem bramę uwieńczoną (a)
Szczera miłość oyczyzny tobie dziś otwiera:
Swiątynią nad Królewskie progi wyniesioną
Wdzięczność wiary Xiążęciu Pasterzów przybiera.

Wyniosłość

(a) Zamek z Kościołem Katedralnym Krakowskim, o ktorym *Jozef Olechowski Biskup Uranopolitański, Suffragan y Archidiakon Krakowski, w swoim* Nayiaśnieyszego Stanisława Augusta Krola Polskiego *powitaniu w Kościele Katedralnym Krakowskim dnia 16 Czerwca 1787.* tak mówi — Wszedłeś Nayiaśnieyszy Panie do tey Swiątyni, ktora z naypierwszych narodu Polskiego, od samych początkow wprowadzoney wiary Chrystusowey, Bogu prawdziwemu poświęcona, wszystkich Monarchow narodu swoiego przytomnością zaszczycona, była zawsze teatrem chwały ich za życia, a następnie składem prochow ich po śmierci. Wychodząc z Rycerstwem na obronę granic, na odpędzenie naiezdnikow, na pogromienie nieprzyiacioł Oyczyzny, w tym tu Kościele uzbraiali się błogosławieństwem ramienia wszechmocnego w upokorzeniu odbieranym: powracaiąc uwienczeni laurami zwycięzkiemi, w tymże samym Bogu zastępow dziękczynienia wypełniali, y znakami zwycięstw sciany tey Swiątyni ozdabiali.

Wyniosłość gmachow Bozkich, wież złote korony
  Swiecą ci blaskiem swoim, niebać przychylaią:
Trunnę krwią Męczennika (b) złaną na wsze strony
  Cudne czułey radości znaki rozpychaią!

Wszech Krolow prawowiernych, Bogow ziemskich, znacznym
  Zkładem sławny przybytek w twe rządy odbierasz;
Tuż zaraz, obok Boga, obrządkiem przezacnym,
  Godność twoiey Osoby, y powagę wspierasz.

Infuła Krakusowa twoią głowę tłoczy:
  Pierwsze kadzidła tobie godny kapłan pali;
Zewsząd się życzliwości potok na cię toczy:
  Pod nogi twoie mostem lud się wierny wali.

Grono

(b) Swiętego Stanisława Biskupa Krakowskiego.

Grono troistych koron znakiem ozdobione (c)
Oyca, y przodownika swego w tobie wita,
Którego dziś z berłami Rogi połączone
Widzi, co może Turskich cnota rodowita!

Xiąże! o tobie dzisia Xiążęta, Panowie,
Zamek, dziejow Królestwa tłomacz oczywisty, (d)
Pałac Królów, z pospolstwa wyborni mężowie
Daią zdanie potomnym, y wyrok wieczysty.

Szczęśliwym ciebie głoszą wierszopisow pienia:
Szczęśliwym obwołuią krasomowcow chwały:
Na znaczne wielkich zasług twoich uwielbienia
Grody, y Konsystorze razem się zebrały.

Ręka

(c) Kapituła Krakowska pieczętuiąca się trzema Koronami.

(d) Tyle ta Bazylika ma związkow z dzieiami narodu Polskiego, tyle z Epokami pomyślności, y rożnych przypadkow tey Monarchii; iż, gdyby żadney niebyło pisaney historyi kraiow Polskich, ściany y marmory iey w większey części poznaćby ią dały. *Tenże przezacny Biskup w swoim powitaniu Krolewskim.*

Ręka Biskupow, (d) krzyże, mitry, y sygnety
Chętną przysługą tobie podaią widocznie:
Po wszystkich krzesłach, stallach, nad czarne birety
Wiosnę ci Fioletow rozwiia corocznie.

Wszystkie ołtarze świetnym wiencem otoczone
Uroczystość twoiego wstępu oznaczaią:
Nadgrobki pysznym kunsztem kształtnie ułożone (e)
Wonności z Pomazanców rożowey dodaią.

Wszędźie sie sławy twoiey rozchodzą ogłosy:
Pełno uwielbien twoich, pełno pochwał cnoty:
Toczy sie uroczysta radość pod niebiosy:
Przybywa coraz więcey wielbiącym ochoty.

Ieżeli

(d) Taż Kapituła Krakowska Zasiewem przyszłych Biskupow pospolicie nazwana.

(e) Wſzystkich prawie Krolow y Krolewn Polſkich prawowiernych, oraz Biskupow Krakowskich pamiątki, posągi, y groby.

Jeżeli na czym ieszcze wysokiemu zbywa
Dostoieństwu twoiemu w oyczystey koronie;
Tedy, niechay cię Rzymska purpura pokrywa,
Ku naszey, y powszechney kościoła obronie.

Ah Boże! zachowayże nam Oyca oyczyzny:
Zachoway nam Felixa Urzędnika wiary;
Wszak widzisz, iakie cierpiem od zawistnych blizny;
O to masz dziś całego królestwa ofiary!

Większi

Większi niech mowią więcey: mnie na karcie małey
Dosyć iest * zostać w ręku Duszy tak wspaniałey.

* Martialis w Księdz. IX. Wiersz. I. do Avita.